

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Costiuc Mihail xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.08.2019 – 26.12.2019;

Instanța de apel: 06.02.2020 – 22.09.2020;

Instanța de recurs: 15.01.2021 – 29.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Călărași) din 26 decembrie 2019, cauza fiind examinată în procedură simplificată, în temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală, Costiuc Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Costiuc Mihail, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

Prin aceeași sentință s-a dispus trecerea în contul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei tehnico-științifice, în valoare de 1 680 (una mie șase sute optzeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că inculpatul Costiuc Mihail la data de 03 februarie 2018 a procurat de la persoane neidentificate de către organul de urmărire penală și a păstrat la sine un pachet din polimer în care se afla masa vegetală uscată, mărunțită de culoare gălbuie, care conform Raportului

de constatare tehnico-științifică nr. 34121 - R-1367 din 12.04.2018, conținea canabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, cu masa de 33,530 gr, ce constituie analog al substanței AB-PINACA-CHM, ce este inclusă în lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului Nr. 79 din 23.01.2006, și se consideră proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului Costiuc Mihail au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. c) Cod penal - *procurarea și păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.*

3. La 03 ianuarie 2020 împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, procuror în Procuratura r-lui Călărași, Guzik Alexandr, solicitând casarea parțială a sentinței, în partea individualizării pedepsei penale, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Costiuc Mihail, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. c) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceutic pe termen de 4 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 ani.

În motivarea apelului partea acuzării a indicat că, prima instanță recunoscându-l vinovat pe Costiuc Mihail de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 Cod penal a omis să aplice pedeapsa complementară obligatorie sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, or, potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) Cod penal, coroborat cu art. 75 alin. (1) al aceleiași legi, nimeni nu poate fi supus unei pedepse penale, decât în strictă conformitate cu legea penală, iar persoanei recunoscute vinovate i se aplică o pedeapsă în limitele fixate în Partea specială. În același context, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost constatate careva circumstanțe care în raport cu prevederile art. 78 alin. (2), art. 79 Cod penal, ar crea premisa ca inculpatului să nu-i fie aplicată pedeapsa complementară obligatorie.

De asemenea, cu referire la prevederile art. art. 227, 229 Cod de procedură penală, a solicitat ca cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea constatării tehnico-științifice în sumă de 1680 lei, să fie încasate de la inculpat.

4. Totodată la data de 21 mai 2020, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, a depus apel suplimentar la apelul procurorului în Procuratura r-lui Călărași, Guzik Alexandr, solicitând casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Costiuc Mihail să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului suplimentar a indicat, că, pedeapsa stabilită inculpatului nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, nu s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, nu a luat în considerare faptul că inculpatul

Costiuc Mihail anterior a mai fost condamnat de trei ori la pedepse non privative de libertate, inclusiv pentru comiterea unei infracțiuni analogice, nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis infracțiune.

Consideră apelantul că, circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoarea.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința doar în partea stabilirii pedepsei și cheltuielilor de judecată și pronunțată în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

lui Costiuc Mihail, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei fiind suspendată pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani, i-a fost aplicată pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceutic pe un termen de 4 (patru) ani.

S-a dispus încasarea de la Costiuc Mihail, în beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea constatării tehnico-științifică din 12.04.2018 – suma de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5.1. Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, iar opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată.

La fel, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Costiuc Mihail în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi – *„circulația ilegală a analogilor drogurilor, manifestată prin păstrarea analogilor drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”*.

5.2. Cu referire la criticile titularului de apel suplimentar privind blândețea pedepsei stabilite în privința lui Costiuc Mihail, instanța de apel a notat, că inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în limitele sancțiunii normei date, reținându-se că, se căiește sincer de cele comise, promite să nu comită pe viitor careva încălcări de lege, a efectuat tratament, la momentul de față nu consumă substanțe narcotice, circumstanțe atenuante – recunoașterea vinovăției, circumstanțelor agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Astfel, instanța de apel a considerat că, pedeapsa stabilită de către prima instanță inculpatului este corectă și proporțională în raport cu infracțiunea comisă de către aceștia, ea răspunzând scopului instituit de Legea penală, or, aplicarea unei sancțiuni mai aspre nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

Având în vedere atât principiul prevăzut în art. 4 Cod penal - umanismul legii penale - cât și acordând deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului cât și prevenția vor fi atinse și prin aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, constatând că, în speță în privința inculpatului sunt aplicabile dispozițiile art. 90 alin. (1) Cod penal, deoarece sancțiunea aplicată față de acesta este sub nivelul stabilit de norma dată, iar încarcerarea inculpatului va avea un efect negativ asupra persoanei lui, dându-i posibilitate acestuia să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, nesăvârșind o nouă infracțiune, mai mult că Costiuc Mihail la locul de trai se caracterizează pozitiv, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de ofițerul de sector a IP Bălți (f.d.165)

Instanța de apel a mai notat, că prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, inculpatul Costiuc Mihail nu este absolvit definitiv de amenințarea legii penale, deoarece termenul de probă presupune nu altceva decât o șansă în plus, acordată inculpatului, cu scopul de a stimula obligativitatea respectării ordinii publice în general, și a autorității legii penale – în principal.

Prin urmare, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu trebuie privită ca fiind o soluție de achitare pentru inculpat, or, la o potențială încălcare a legislației penale se va lua în considerație, în mod obligatoriu, inclusiv și pedeapsa stabilită prin sentința adoptată în speța vizată, or faptul că inculpatul a fost condamnat la pedepse neprivative de libertate, nu indică la obligativitatea de a exclude prevederile art. 90 Cod penal, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de către prima instanță este una echitabilă în raport cu infracțiunea comisă.

5.3. Instanța de apel a mai constatat, că sancțiunea infracțiunii incriminate inculpatului prevede pedeapsa cu închisoarea, la caz pedeapsa complementară fiind una obligatorie. Or, infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Prin urmare, prima instanță recunoscându-l vinovat pe Costiuc Mihail de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 Cod penal, a omis să aplice pedeapsa complementară obligatorie sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, iar în cadrul cercetării judecătorești nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale sau cumul de circumstanțe atenuante, care în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (2), 79 Cod penal, ar crea premisa ca inculpatului să nu-i fie aplicată pedeapsa complementară.

În concluzie instanța de apel a dispus aplicarea în privința inculpatului - pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceutic pe un termen de 4 (patru) ani.

5.4. Cu referire la argumentele apelantului prin care a fost solicitată încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, instanța de apel a menționat că prevederile art. art. 227, 229, 143 Cod de procedură penală, urmează a fi interpretate ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018. Prin Legea respectivă a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat. Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regulă.

Urmare a celor elucidate și totodată luând în considerare și poziția inculpatului, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite și în această parte apelul declarat de acuzatorul de stat, cu dispunerea încasării de la Costiuc Mihail a cheltuielilor de judecată în mărime de 1680 lei.

6. Procurorul declară recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează că sentința instanței de apel a fost contestată cu două apeluri de către partea acuzării, care trebuiau să primească o rezolvare proprie. Iar în situația în care instanța de apel a examinat aceste două apeluri ca pe unul singur, atunci trebuia să se expună asupra tuturor argumentelor invocate în aceste cereri, fapt ce nu a fost făcut.

7. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele motive.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de acuzatorul de stat, acesta se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse

de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Parcurgând aceste considerente, Colegiul penal lărgit relevă că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

În acest context, Colegiul penal lărgit constată, că prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Călărași) din 26 decembrie 2019, cauza fiind examinată în procedură simplificată, în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, Costiuc Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Costiuc Mihail, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

Prin aceeași sentință s-a dispus trecerea în contul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei tehnico-științifice, în valoare de 1 680 lei.

Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către procurorul în Procuratura r-lui Călărași, Guzik Alexandr, care a solicitat casarea parțială a sentinței,

în partea individualizării pedepsei penale, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Costiuc Mihail, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. c) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceutic pe termen de 4 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 5 ani.

De asemenea a solicitat ca cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea constatării tehnico-științifice în sumă de 1680 lei, să fie încasate de la inculpat.

Totodată, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, a depus apel suplimentar la apelul procurorului în Procuratura r-lui Călărași, Guzik Alexandr, solicitând casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Costiuc Mihail să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința doar în partea stabilirii pedepsei și cheltuielilor de judecată și pronunțată în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

lui Costiuc Mihail, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei fiind suspendată pe un termen de probațiune de 5 ani, i-a fost aplicată pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceutic pe un termen de 4 ani.

S-a dispus încasarea de la Costiuc Mihail, în beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea constatării tehnico-științifică din 12.04.2018 – suma de 1680 lei.

Analizând, în cumul, aspectele descrise supra, Colegiul penal lărgit atestă, că deși instanța de apel a menționat în partea descriptivă despre argumentele aduse de procurorul Sâli Radu în cererea de apel suplimentar, totuși în dispozitivul deciziei contestate nu se face referință la apelul suplimentar și soluția adoptată în privința acestuia, nefiind clar care apel a fost admis. Or, din partea introductivă a deciziei recurate se deduce că se examinează apelul declarat de către procurorul în Procuratura r-lui Călărași, Guzik Alexandr, pe când în motivarea deciziei instanța de apel respinge argumentele aduse în apelul suplimentar declarat de procurorul Sâli Radu cu referire la excluderea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, însă în dispozitiv nu se menționează despre această soluție.

De altfel, instanța de apel nu a dat un răspuns coerent și explicit referitor la argumentele din apelul suplimentar prin care a fost invocat, că „*inculpatul Costiuc Mihail anterior a mai fost condamnat de trei ori la pedepse non privative de*

libertate, inclusiv pentru comiterea unei infracțiuni analogice, nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis infracțiune. Circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoarea.”

Astfel, instanța de recurs ordinar menționează, că aceste circumstanțe contravin jurisprudenței constante, conform căreia, atât apelul, cât și motivele din apel trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, confruntându-le cu întreg materialul probator al cauzei.

În conformitate cu cerințele art. 415 Cod de procedură penală, în cazul în care în aceeași cauză au fost declarate mai multe apeluri, fiecare dintre acestea trebuie să primească o rezolvare proprie, care, în raport cu poziția procesuală și cu interesele apelanților, poate fi diferită de a celorlalte: un apel sau unele apeluri pot fi respinse, iar altul sau altele admise.

Dacă instanța a judecat apelurile declarate de mai multe părți, în dispozitiv trebuie să se expună concluzia concretă asupra fiecăruia. Omiterea expunerii concluziei respective se consideră nerezolvare a fondului apelului.

Temeiurile expuse în pct. 3, 3.1. din prezenta decizie, de fapt, sunt fondul apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs.

Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (*§ 30, 31 cauza Fomin vs R. Moldova, decizia din 11 octombrie 2011*).

De asemenea, Colegiul penal statuează, că potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Drept urmare, având în vedere considerentele menționate anterior, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că la judecarea cauzei instanța de apel a admis erori, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar. Erorile menționate sunt erori de drept procedural și se încadrează în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, în cazul în care

eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să se pronunțe asupra motivelor invocate în apeluri, să individualizeze pedeapsa conform prevederilor legale, și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Costiuc Mihail xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **24 august 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion